

og det har den ærede Indenrigsminister heller ikke havt rigtig Die for; det maa vistnok siges, at de ere afskilligt mere værd som Eiendomsagjenstande end det, som Krigsministeren har faaet for dem. Dersom Ministeriet var kommet til os og havde sagt: Vi ønske Stadsfæstelse paa en saadan Kontrakt som den, der har været afsluttet mellem Krigsministeriet og Indenrigsministeriet, vi ønske at faae Tillædselse til at anvende det Beløb, vi faae ved Aflysning af Servituten, til Opførelsen af et Fort eller et Batteri udenfor Kjøbenhavn, vi ønske overhovedet Rigsdagens Stadsfæstelse hertil, saa vilde alle Betragtninger være blevne gjort gjældende, og der maatte have været spurgt: Svarer det i Virkeligheden til den Værdi, som det har for Statskassen, og er det en rigtig Anvendelse af Pengene at bruge det Beløb, der her er Tale om, til Førgøelse af den Beføstning, vi nu engang have bestemt at anvende paa Kallbrandersfortet, men det har den ærede Regjering ikke gjort. Dersom et saadant Forslag var fremkommet, vilde jeg ganske sikkert have stemt imod det, og dersom det var blevet vedtaget, vilde jeg have anset det for en meget uflog og ødsel Fremgangsmaade fra Rigsdagens Side at vedtage det, men den ærede Regjering har ikke stillet et saadant Forslag. Der kommer den væsentlige konstitutionelle Side af Sagen frem, som hverken det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds eller den meget ærede Krigsminister har kunnet bortrøsonnere ved hvad de have sagt. Regjeringen er ikke kommen til os og har spurgt, om den maatte bruge de Penge, som Servitutrettigheden repræsenterer, til at bygge et Fort, men Regjeringen og da navnlig den ærede Krigsminister har, hvad vi selv kunne gaa ud og se med egne Øine, paa egen Haand begyndt at bruge disse Penge, og den ærede Krigsminister har igaaer erklæret, at enten vi stemme for eller imod de 5,500 Kr., bruger han desuagtet de Penge, som Servitutrettigheden repræsenterer, Batteriet bliver bygget alligevel. Det er en vigtig konstitutionel Side af Sagen, som ikke lader sig bortrøsonnere. Det har unegtelig undret mig at høre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds optræde som Forsvarer for den Art Fremgangsmaade fra Regjeringens Side, det har forundret mig, naar jeg henser til den Maade, hvorpaa han har forholdt sig i den lange Tid, hvor jeg og mange Andre have staaet Side om Side med ham, men man skal jo opleve Meget, og man kommer maaske til at opleve endnu Mere i samme Retning fra det ærede Medlem. Hvad vilde det ærede Medlem sige, dersom Krigsministeren en skøn Dag sluttede en Afstale med Indenrigsministeren eller Kjøbenhavns Kommune, hvorved han overdrog denne Christianshavns Bolde — det er jo ogsaa en Eiendomsagjenstand, som ikke længere har nogen videre militær Betydning, i alt Fald en meget underordnet, og som kun tilidels har nogenfømselfi

Betydning — imod at faae 50 Kanoner for dem, eller imod at Kjøbenhavns Kommune skulde opføre et Søfort et eller andet Sted eller nogle Forskandsninger, og Ministeren saa kom og fortalte os: Nu have vi disponeret over denne Staten tilhørende Eiendomsagjenstand paa den Maade, og hvad enten Rigsdagen siger det ene eller det andet, saa bliver denne Gjenstand anvendt paa den Maade. Hvad vilde det ærede Medlem sige, hvis Krigsministeren bar sig faaledes ad og det er aldeles det Samme, som her er slet? (Berg: Jeg vilde sige at det var rent splittetgalt). Ja, naar det ærede Medlem vilde sige det, vilde han komme i fuldstændig Modsigelse med, hvad han her har sagt, thi de omhandlede Servitutrettigheder repræsenterer en Staten tilhørende Kapital, og denne Kapital disponerer Krigsministeren over uden Rigsdagens Tillædselse, og disponerer over den til en meget forsøgt Beføstning ved Anlæget af et Kallbrandersfort og ovenikjøbet til Anlæget af et Fort eller et Batteri, som der slet ikke nogensinde har været Tale om mellem Regjeringen og Repræsentationen. Det er denne Maade, hvorpaa Krigsministeriet her er optraadt, som er tilstrækkelig for mig til ikke blot at stemme imod denne Bevilling for derved at nedlægge en bestemt Indsigelse imod en saadan Fremgangsmaade, men ogsaa til at stemme imod Tillægsbevillingsloven, hvis dette Forslag vedtages, thi dersom vi bevilge de 5,500 Kr., give vi indirekte en Stadsfæstelse til alt det, der er oplyst angaaende Sagen, en indirekte Stadsfæstelse til, at Krigs- og Indenrigsministeriet har paa den omhandlede Maade disponeret over en værdifuld Statsieendom — hvor stor eller hvor lille lader sig ikke oplyse, fordi der ikke foreligger Taxationer og Undersøgelser desangaaende — uden at Rigsdagen har givet sit Minde dertil, og uden at Ministeren forud har begjæret Rigsdagens Samtykke dertil, og man billiger derved, at den meget ærede Krigsminister kommer til os og siger: Selv om I negte de 5,500 Kr., bliver Fortet ligesuldt bygget, saa bliver ligesuldt et eller to eller flere Hundrede Tusinde Kroner, som Servitutrettighederne repræsenterer, anvendte til at bygge dette ubevilgede Fort. — Nu bemærkede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at Kjøbenhavns Havn er ogsaa Statens Havn, og det fremgaar blandt andet deraf, sagde han, at der er en Skibsafgift dertil. Jeg maa nu for det Første bestribe, at der er en Statsafgift dertil, der er ganske vist en ved Lov bestemt Afgift dertil, men det er meget forskjelligt fra en Statsafgift; det ærede Medlem forvejler der Lovgivningsomraadet med det finantsielle Omraade, at Staten ved Lov har bestemt, at der skal ydes en Afgift til Kjøbenhavns Havn, hvorved han jo kun kan tænke paa den meget omtalte og omdebatterede Havneafgift. Det er en ganske anden Sag, end om Staten ydede Afgift dertil, men Kjøbenhavns